

Sindikat kulture in narave Slovenije

Dalmatinova ulica 4, 1000 Ljubljana

glosa@sindikat-zsss.si

<http://www.sindikat-glosa.si/sl/>

GLOSINO ODPRTO PISMO OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Vrsto let se člani Glose, sindikata kulture in narave, na predvečer kulturnega praznika obračamo na slovensko državo in politiko, a se naši pozivi in zahteve vsakič izgubijo v februarški megli. Zato tokrat pozivamo natančno določen organ in natančno določeno osebo, za katero menimo, da je prva med pristojnimi in tudi prva med odgovornimi za to, da se nič zahtevanega ne uresniči.

Gospod minister za kulturo, prejšnji, sedanji in bodoči!

Slovenska kultura ne sme biti prostor, kjer se politično mešetari, kjer se brezsramno demonstrira strankarska pokorščina, kjer se kaže ves mavrični krog neprimernega odnosa do sodelavcev in kulturnih institucij, samozaposlenih in drugih prekarnih delavcev v kulturi, ki bi morali v osebi ministra Republike Slovenije za kulturo najti kompetentnega sogovornika. Namesto tega vedno znova naletijo na zid tišine, neodzivnosti, arogance ali, preprosto, nepripravljenosti in nesposobnosti delati dobro za kulturo.

Najbolj sta se luknjičavost kulturne strategije in ministrova brezbržnost v zadnjem letu izkazali na področju slovenske arhivistike. Slovenska javna arhivska služba je že od nekdaj malo poznana, odrinjena na rob in tudi najmanj financirana med vsemi kulturnimi panogami. Delo slovenskih javnih arhivov že dolgo ne dosega standardov, ki bi bili primerni za delo z arhivskim gradivom. Arhivskim gradivom, ki je priznано za kulturni spomenik, a ga – brez lažnega poveličevanja – lahko štejemo tudi za genom slovenskega naroda in slovenske države!

Toda, namesto ponosa in skrbi za ravnanje z genomom naroda, imata slovenska politika in kulturno ministrstvo služ(be)no razmerje s kapitalističnim modelom vitke države in skrajno mačehovski odnos do arhivov. Rezultati se v najbolj absurdni in groteskni obliki kažejo v usodi Zgodovinskega arhiva Ljubljana. Čez nekaj mesecev grozi najstarejšemu slovenskemu arhivu izguba strehe nad glavo. Mestne oblasti, ki so ga pred 122 leti ustanovile, se mu sedaj odrekajo zaradi potreb po prostorih, ki jih bodo lahko oddale najboljšemu ponudniku. Vendar ministrstvo za kulturo nima pripravljene nikakršne strategije, čeprav mu je problematika zgodovinskega arhiva, kateremu že dolgo zmanjkuje prostora in časa, poznana že skoraj poldrugo desetletje. Namesto da bi

strumno poprijelo za delo, arhiv pišmevuhovsko pošilja na trg nepremičnin, kjer pa arhivskih stavb ni v ponudbi.

Minister v odhajanju je Zgodovinskemu arhivu Ljubljana obljubil gradnjo novega poslopja, ki bo prva namenska arhivska stavba v Sloveniji. Že zato bi morala biti zaveza slavnostno oznanjena, zapisana in zapečaten v listini (z arhivsko vrednostjo), a je bila dana bolj kot ne pod prisilo, v brezizhodni politični situaciji. Toda, čeprav je bila morda spočeta s figo v žepu, bomo bdeli nad bodočim ministrom ali ministrico za kulturo, da takoj in brez izgovorov poskrbi za rojstvo in uspešno življenje arhivske zgradbe.

In ne le to; od njega ali nje bomo zahtevali tudi spoštljiv, enakopraven in profesionalen odnos do kulturnih institucij in kulturnikov; upoštevanje strokovnih standardov pri kadrovanju na vodilne položaje v kulturnih ustanovah; višji proračun za kulturo, kar je tudi sicer prvenstvena dolžnost ministra oziroma ministrice! In terjali bomo tudi uresničitev vseh tistih projektov, ki bi morali biti izvedeni že zdavnaj, a še vedno niso, čeravno bi imeli velik dejanski in simbolični pomen za slovensko kulturo in državo.

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika 2020.

Predsednik
Mitja Šuštar

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "Mitja Šuštar", written over a horizontal line.